

Ποῦ ἦσουν, πούλλάκι μου, | πετροχελιδονάκι μου;
—“Ημουν ἔς τὴν πεθερά, | καί ἔς τὴ γυναικοσυγγενεά
αὐτόθι.

γυναικοσύνη ἡ, λόγ. ἐνιαχ. γυναικοσύνῃ Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυναικα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -σύν-η.

Ἡ γυναικεία φύσις, ὁ γυναικεῖος χαρακτήρ, τὸ ἦθος τῆς γυναικὸς ἐνθ' ἄν.

γυναικοσύρτης ὁ, ἐνιαχ. γ'νικουσύρτ'ς Σπερrell. (Αἰτωλ. Αχαρναν.)

Ἐκ τῶν οὗς. γυναικα καὶ σύρτης.

Ὁ ἐλκύων διὰ τοῦ κάλλους ἢ τοῦ τρόπου τοῦ τὰς γυναῖκας ἐνθ' ἄν. Συνών. γυναικάκις 1, γυναικαλάς 1, γυναικάρης, γυναικάς 1, γυναικάσιος, γυναικοκυνηγός, γυναικουλάς, γυναικούλης 2, κοριτσάκις.

γυναικοσώρι τό, ἐνιαχ. γ'νικουτσούρ' Σπερrell. (Αἰτωλ.) γ'νικ'τσούρ' Σπερrell. (Ἀχυρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γυναικα καὶ τοῦ παραγωγ. ἐπιθήμ. -σώρι.

Πλήθος γυναικῶν ἐνθ' ἄν. : Σήμερον ἔς τὴν ἐκκλησίαν ἦσαν οὗλου τοῦ γ'νικουτσούρ' Σπερrell. (Αἰτωλ.) Μαζώχ'κι οὗλου τοῦ γ'νικ'τσούρ' ἔς τὴν κηδείαν τ'ς θεῖας Λάμπρους Σπερrell. (Ἀχυρ.) Συνών. γυναικαρεθό 2, γυναικοβόλι, γυναικοβρόντι, γυναικοβρόχι, γυναικοθέμι, γυναικόκοσμος 2, γυναικολάσι, γυναικολόγι, γυναικολογία, γυναικομάρι, γυναικοσωρός.

γυναικοσωρός ὁ, Ν. Ἔστ. 21 (1937), 744.

Ἐκ τῶν οὗς. γυναικα καὶ σωρός.

Πλήθος γυναικῶν. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικοσώρι.

γυναικοταβερνιά ἡ, Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κλειτορ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὗς. γυναικα καὶ ταβερνιά.

1) Ὁμιλος γυναικῶν εἰς συμπόσιον, αἱ ὁποῖαι κάθονται μακρότερον τῶν ἀνδρῶν καὶ πίνουν ἄφθονον οἶνον ἐνθ' ἄν. : Γυναικαὶ τῆς γυναικοταβερνιάς! (ἐπισυμπόσιος προσφώνησις) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) 2) Μεταφ., ὁμιλος θορυβώδους ἐνθ' ἄν.

γυναικότε ἡ, Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.) γυναικότη Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γυναικα. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀγουρότε, παιδότε.

Ἡ γυναικεία φύσις, ὁ γυναικεῖος χαρακτήρ, τὸ ἦθος τῆς γυναικὸς ἐνθ' ἄν. : Κατὰ τὴ γυναικότε μου ἄς ἐσένα κάλλιον δουλεύω Οἶν. Ἐδειξεν τὴν γυναικότεν ἄτ'ς (ἔδειξεν ὅτι εἶναι γυνή, ἀνόητος) Κοτύωρ. Ἐγὼ μὲ τὴ γυναικότε μ' πουθεν'κ' ἐπορεύω νὰ πάγω (ἐπειδὴ εἶμαι γυνή, δὲν δύναμαι νὰ ὑπάγω πουθενά) Τραπ. Ἀτὶ τὴ γυναικότεν'κ' ἐπορεῖ νὰ ποίῃ (δὲν δύναται νὰ συνευρεθῇ μετ' ἀνδρός, δὲν δύναται νὰ δείξῃ τὴν γυναικείαν αὐτῆς φύσιν) Πόντ. Πβ. ἀγουρότε 1.

γυναικότριχα ἡ, Κρήτ. Πάρ. Σῦρ. Τῆν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὗς. γυναικα καὶ τρίχα.

Ἡ γυναικεία τρίχα ἐνθ' ἄν.

γυναικοτύμπανο τό, ἀμάρτ. γυναικοτούμπανο ἐνιαχ. γ'νικουτούμπανου Σπερrell. (Αἰτωλ. Ἀχαρναν.)

Ἐκ τῶν οὗς. γυναικα καὶ τύμπανο.

1) Τὸ σύνολον τῶν γυναικῶν μιᾶς συντροφίας ἐνθ' ἄν.

2) Ἡ συγκέντρωσις ἱκανοῦ ἀριθμοῦ γυναικῶν ἐνθ' ἄν.

γυναικούδα ἡ, ἐνιαχ. γυναικούα Κύπρ. (Καλοπαναχ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. γυναικα.

Μικρόσωμος γυνή ἐνθ' ἄν. Συνών. γυναικάκι 1, γυναικάρι, γυναιάκι, γυναικίτσα 1, γυναικίτσι, γυναικουδάκι, γυναικούδι, γυναικούλα 1.

γυναικουδάκι τό, Γ. Ψυχάρ., Ἀγν.², 277.

Ἐκ τοῦ οὗς. γυναικούδι.

Ἡ μικρόσωμος γυνή : Ἡ Ἀγνούλα μας ἔνα γυναικουδάκι κολακεύεται ξαστερόνοντας μιὰν ἀγάπη της ἱερῇ. Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικούδα.

γυναικούδι τό, ἐνιαχ. γ'ναικούδ' Λέσβ. (Πάμφιλ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. γυναικα.

Ἡ μικρόσωμος γυνή ἐνθ' ἄν. : Μουρὲ γ'ναικούδ', τσι τὶ γ'ναικούδ'! (εἰρωνικῶς). Συνών. βλ. εἰς λ. γυναικούδα.

γυναικούλα ἡ, κοιν. γ'ναικούλα Λευκ. (Φτερν.) κ.ά. γ'νικούλα βόρ. ἰδιώμ. ὕναικούλ-λα Κάσ. γυναικούλα ἐνιαχ. γυναικούδ-δα Ἀπουλ. (Μαρτ.) Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μποβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. γυναικα.

1) Ἡ μικρόσωμος γυνή κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Μαρτ.) Καλαβρ. Ὁλόκληρος μανträχαλος παντρεύτηκε αὐτὴ τὴ γυναικούλα! Ἀταίριαστο ζευγάρι κοιν. Ἐκεῖνος ὁ ἀντρακλας ὁ γιὸς τοῦ Θύμιου πῆρε φτούνη τὴ γυναικούλα; Κρίμα ἔς τὸ παλληκάρη! Πελοπν. (Γαργαλ.) Ἦτανε κεῖ μιὰ χοντριά γυναικούλα (χοντριά=παχύσαρκος) Πελοπν. (Βερεστ.) Γυναικούδ-δα εἶναι ἡ γυναικα κέκ-κια, κέκ-κια (=πολὺ μικρόσωμος) Μαρτ. Βρέ, τί γυναικούδ-δα ποὺ ἐν' ἐκεῖνη! (κοίταξε πόσον μικρόσωμος γυναικα εἶναι ἐκεῖνη!) Γαλλικ. 2) Θωπευτικῶς, ἢ συμπαθῆς καὶ προσφιλῆς γυνή καὶ ἰδίως ἡ σύζυγος κοιν. : Ἐχει μιὰ γυναικούλα, μάλαμα! Τὰ περνάει φῖνα μὲ τὴ γυναικούλα του κοιν. || Φρ. Νὰ χαίρεισι τὴ γ'νικούλα σ' κὶ τὰ πιδάκια σ' (εὐχή) βόρ. ἰδιώμ. Πβ. γυναικίτσα. 3) Ἡ πτωχή, ἀπλοϊκή καὶ ἀσήμαντος γυνή, ἡ ὑποδεστέρα κοινωνικῆς τάξεως, ἀλλὰ χρηστὴ τὸ ἦθος γυνή κοιν. : Εἶναι μιὰ γυναικούλα τοῦ λαοῦ, πτωχή, ἀλλὰ πρώτης τάξεως γυναικούλα. Πλήθος γυναικοῦλες τῶν συνοικισμῶν μαζεύτηκαν ἔς τὴ Δημαρχία νὰ πάρουν ἐπίδομα. Πῶς κάνει καημένη, σὰ γυναικούλα κλαῖς κοιν. 4) Ἡ φλύαρος καὶ φιλοπερίεργος γυνή πολλαχ. : Μὴ δίνης σημασία τί λένε οἱ γυναικοῦλες ἐκεῖς ἄλλο ἀπὸ κουτσοβολιὰ δὲ ξέρουνε (ἐκεῖς=ἐκεῖνες) Κεφαλλ. 5) Νεαρόν θηλυκὸν ζῶον Καλαβρ. (Μποβ. κ.ά.) : Τοῦν'δὲ κριάρι εἶναι ἀρτσινικό, τοῦνη εἶναι γυναικούδ-δα (=νεαρὴ προβατῖνα) Μπόβ. 6) Μεταφ., ἀνὴρ σπανός, ἄνευ μύστακος καὶ γενείων Καλαβρ. (Βουν. κ.ά.)

